

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
20 У 1276/15
29.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Павела Јонаша и Радојке Маринковић, чланова већа, са судским саветником Љубом Ергићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца АА из ..., ул. ..., ББ из ..., ул. ..., ВВ из ..., ул. ..., ГГ из ..., ул. ..., ДД из ... ул. ..., које заступа пуномоћник Нада Милосављевић, адвокат из Београда, ул. Пилота М. Петровића бр. 12, и тужиле ЋЋ из ..., ул. ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије - Сектор за имовинско-правне послове, ради поништаја решења број: 463-02-00114/2010-07 од 15.12.2014. године, са заинтересованим лицима Републиком Србијом, коју заступа Државно правобранилаштво, Градском општином Раковица, коју заступа Правобранилаштво Градске општине Раковица, преко заменика Општинског правобраниоца ... и Дирекцијом за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београда, Његошева 84, коју заступа овлашћени представник ..., у предмету изузимања грађевинског земљишта, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа, одржаној дана 29.06.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова управног спора.

III ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужиоци АА из ..., ЋЋ из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., да заинтересованом лицу Градској општини Раковица, накнаде трошкове управног спора у износу од 34500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбија се, као неоснована, жалба ДД из ..., изјављена против решења Одељења за имовинске и стамбене послове, Одсек за имовинско-правне и стамбене послове Управе градске општине Раковица у Београду, бр. 463-343/2011-VII од 28.04.2014. године. Тим решењем делимично се поништава решење Скупштине општине Раковица бр. 463-184/79 од 25.09.1979. године, којим је из поседа ранијег

корисника изузета кат. парц. бр. ... старог премера, уписана у ЗКУЛ бр. ... КО Београд ..., у површини од 1900 м², корисника по земљишно књижном стању ЕЕ са 1/2 дела, ЖЖ са 12/62 и 33 са 19/62 дела, у корист општине Раковица, а за потребе Завода за изградњу града Београда, ради изградње и реконструкције Старе Раковице, у површини од 183 м² и представља земљиште испод објекта у ул. ..., тј. кат. парц. бр. ... обнове премера КО ..., се враћа на коришћење власницима објекта који се на њој налази.

У тужби, којом су покренули управни спор, поднетој непосредно Управном суду дана 26.01.2015. године, прецизираној уз поднесак од 05.06.2015. године, којим је тужба исте садржине као и у поднеску од 26.01.2015. године потписана од стране свих тужилаца, тужиоци оспоравају законитост побијаног решења због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Указују да је доношењу решења СО Раковица број: 463-184/79 од 25.09.1979. године о изузимању кп. бр. ... КО ... претходило доношење решења бр. 465-216/77-II од 06.01.1978. године о експропријацији стамбене зграде у ул. По доношењу решења о експропријацији објекта покренут је поступак и донето решење о изузимању земљишта на коме се налази експроприсани објекат. Како експроприсани објекат није порушен, покренут је поступак за поништај решења о експропријацији. Решењем Одељења за грађевинске и стамбене послове општине Раковица бр. 465-216/77 од 17.02.1995. године, поништено је решење о експропријацији и враћен им је стамбени објекат у ул. Имајући у виду да им је стамбени објекат враћен, то су тражили да се врати и земљиште које им је изузето а на коме се исти налази. Посебно напомињу, да на овој парцели која им је изузета, по извршеној експропријацији куће, ништа није грађено, па земљиште није привођено намени ради које је изузето, односно парцела изгледа као што је изгледала и у време њеног изузимања. Истичу и да за изузету кп. бр. ... КО ... корисницима земљишта никада није исплаћена накнада. Указују и да свој захтев за поништај решења о изузимању наведене парцеле, поред чињенице да се на њој налази стамбени објекат који је у њиховом власништву и који им је враћен поништајем решења о експропријацији, заснивају на одредби члана 86. став 7. Закона о планирању и изградњи, јер земљиште које је изузето није приведено намени за коју је изузето већ и данас служи за употребу њиховог стамбеног објекта. Ову чињеницу је потврдио и вештак грађевинске струке у свом налазу од 27.08.2013. године. Вештак је потврдио чињеницу да садашња кп. бр. ... и део кп. бр. ... у површини од 1209 м² нису приведене намени за коју су изузете, а земљиште су и користили и било је у њиховом поседу пре изузимања и служило је за употребу њиховог стамбеног објекта. Наводи и да у време доношења решења број 463-184/79 од 25.09.1979. године кп. бр. ... КО ... није имала површину од 1900 м² као што је у решењу наведено јер је део те парцеле већ био изузет решењем СО Чукарица број: 464-183/74 од 29.04.1974. године у површини од 145 м², а део ради уређења Указују и да су у поседу исте површине предметне парцеле која је била и у време изузимања и да се ништа није променило, тако да се чак и ограда парцеле налази на истом месту. Наведено указује да је од њих у време доношења решења о изузимању чији поништај траже, већ био изузет део предметне парцеле а да су били у поседу дела парцеле која се налази под њиховим стамбеним објектом, која је сада обележена као кп. бр. ... у површини од 183 м², и дела у површини од 1209 м², који је припојен парцели која данас носи број ... КО Даље наводе да је њихов захтев јасно постављен, тако што су прецизирали да се поништи решење о изузимању Скупштине општине Раковица број: 463-184/79 од 25.09.1979. године и врати им се земљиште које обухвата кп. бр. ... КО ... у површини од 183 м² (настала од раније кп. бр. ... КО ... по старом премеру) и део кп. бр. ... КО ... у површини од 1209 м², који је ушао у састав велике кп. бр. ... КО Предложили су да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати другостепеном органу на поновно одлучивање о жалби ранијих корисника изузетог земљишта.

Тужени орган је у одговору на тужбу истакао да тужиоци у тужби нису навели нове чињенице, нити приложили нове доказе, па остају при разлозима изнетим у оспореном решењу и предлажу да се тужба као неоснована одбије.

Заинтересовано лице Градска општина Раковица из Београда је у поднеску од 06.08.2015. године преко законског заступника истакла да се у целини противи наводима у тужби и предлаже да суд након одржане расправе, одбије тужбени захтев у целости и потврди оспорено решење. Трошкове траже.

Заинтересовано лице Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП, Сектор за имовину и правне послове у одговору на тужбу који је примљен у овом суду дана 11.08.2015. године, понављајући наводе из образложења оспореног решења је истакла да није спорно да је по парцелацији која је извршена након изузимања катастарске парцеле број ... КО ..., иста престала да постоји и да од њених делова са јасним границама сада егзистира само новоформирана парцела број ... у површини од 183 м² и дела у површини од 1209 м² који је припојен парцели која данас носи број ... КО Указује и да је основан захтев за поништај решења о изузимању у односу на ту парцелу, али је нејасно из којих разлога тужиоци тужбом траже да се решење о изузимању поништи и у односу на део раније изузете парцеле који је сада утопљен у новоформирану парцелу број ... КО ..., имајући у виду да је наведена парцела, укупне површине 3465 м² уписана у Лист непокретности број: ... КО ... и да иста представља градско грађевинско земљиште на коме је уписана јавна својина града Београда и изграђена улица ..., а што је утврђено и у поступку пред првостепеним органом. Даље наводи да је налазом вештака неспорно утврђено да садашњу парцелу број: ... КО ..., поред осталих чини и део раније постојеће парцеле број: ... КО . и то део у.. површини од 205 м², па је нејасно по ком основу тужиоци траже да се поништи решење о изузимању и врати им се део парцеле ... КО ... у површини од 1209 м². Посебно указују да је оспорено решење донето по жалби само једног од тужилаца и то ДД, па предлажу да се жалба осталих тужилаца одбаци сходно члану 26. став 1. тачка 6. Закона о управним споровима, а тужба ДД одбије као неоснована и потврди решење Министарства финансија Републике Србије у Београду, Сектор за имовинско-правне послове број 463-02-00114/2010-07 од 15.12.2014. године.

Заинтересовано лице Република Србија, није доставила одговор на тужбу.

Управни суд је дана 29.06.2016. године, одржао усмену јавну расправу, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима, у присуству тужилаца ББ и ДД лично са пуномоћником Надом Милосављевић, која је и пуномоћник тужилаца АА, ВВ и ГГ, затим овлашћеног представника заинтересованог лица Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП, законског заступника заинтересованог лица Градске општине Раковица, а у одсуству уредно позваних тужиле ЂЂ, туженог органа и законског заступника заинтересованог лица Републике Србије, сходно одредби члана 38. истог закона.

Пуномоћник тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД је у речи на усменој јавној расправи изјавила да остаје код навода из тужбе и у тужби истакнутом захтеву, с'тим што је додала да су управни органи, приликом доношења својих решења, повредили правила управног поступка, а због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања погрешно је примењено и материјално право. Посебно је указала да је решење о експропријацији број 463-184/79-2 од 25.09.1979. године донето од стране ненадлежног органа, као и да приликом доношења тог решења странкама није омогућено да учествују у поступку, нити им је решење достављено у законском року, због чега су изгубили право да заштите своја права и интересе у конкретном случају, иако су органу

који је донео решење, биле познате адресе свих лица на која се експропријација односила. Истакла је да према ставу Врховног суда Србије, Скупштина општине, која је донела то решење, није овлашћена да овласти Друштвено политичко веће да донесе решење о експропријацији, већ је то одређено искључиво законом у смислу члана 3. Закона о општем управном поступку. Због незаконитости решења, исто није постало правоснажно и извршно и исто не представља управни акт по коме се врши експропријација. Због свега напред наведеног, повређена је и одредба члана 63. Устава Републике Србије. Оспорила је све наводе из датих одговора на тужбу туженог и заинтересованих лица ГО Раковица и Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда, ЈП Београд. Предлога у допуну доказног поступка није имала. Предложила је да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и донесе одлуку у спору пуне јурисдикције. Трошкове управног спора је тражила и определила по врсти и висини и то за приступ на одржаној расправи износ од 37000,00 динара, са заступањем четири тужиоца, што укупно износи 93.750,00 динара, као и трошкове такси за тужбу и одлуку суда.

Законски заступник заинтересованог лица Градске општине Раковица је у речи на усменој јавној расправи изјавила да је оспорено решење правилно и на закону засновано, и да у свему остаје при наводима из датог одговора на тужбу. Предлога у допуну доказног поступка није имала. Предложила је да суд тужбу одбије као неосновану. Трошкове управног спора је тражила и определила по врсти и висини и то за састав одговора на тужбу износ од 30000,00 динара, као и за заступање на одржаној расправи износ од 25000,00 динара.

Овлашћени представник заинтересованог лица Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП је у речи на усменој јавној расправи изјавила да је оспорено решење правилно и на закону засновано, и да у свему остаје при наводима из датог одговора на тужбу, као и при наводима изнетим у одговору на жалбу пред управним органима. Посебно је указала да је жалбу на првостепено решење поднео само ДД, о којој жалби је тужени орган и одлучио оспореним решењем, те да из разлога што остали, тужиоци, нису подносили жалбу против првостепеног решења, исти нису ни активно легитимисани за подношење тужбе. У односу на изјаву пуномоћника тужилаца дату на расправи, изјавила је да решење о изузимању није предмет оцене законитости овог суда, те да уколико пуномоћник тужилаца сматра да је исто незаконито, из разлога наведених на расправи, може путем одговарајућег правног средства у управном поступку тражити поништај таквог акта. Предложила је да суд тужбу ДД одбије као неосновану, а да тужбу осталих тужилаца одбаци као недозвољену.

По разматрању тужбе, одговора на тужбу туженог органа и заинтересованих лица, те изјава странака датих на расправи, као и након извођења доказа увидом и читањем списка првостепеног и туженог органа, који су достављени суду и свих списка ове управне ствари, суд налази да је тужба неоснована.

Из списка предмета ове управне ствари и образложења оспореног решења произлази да су законски наследници ранијих сопственика дана 07.04.2009. године, поднели захтев првостепеном органу за поништај правноснажног решења Скупштине општине Раковица број: 463-184/79-II од 25.09.1979. године, те да је првостепени орган, поступајући по том захтеву, донео решење број: 463-84/2009-VII од 08.02.2010. године, којим је захтев одбио. Решавајући по жалби на наведено решење, тужени орган је донео решење 07 број: 463-02-00114/2010 од 15.09.2011. године, којим је поништио решење од 08.02.2010. године. У поновном поступку првостепени орган је поступио по

обавезујућим примедбама из наведеног решења, тако што је дана 14.05.2013. године заказао увиђај на лицу места и то изласком на кат. парц. бр. ... старог премера КО ... уз присуство вештака грађевинске и геодетске струке и заинтересованих лица, ради утврђивања одлучне чињенице ове управне ствари, која се односи на то, да ли је предметно земљиште приведено намени за коју је изузето у складу са чланом 86. став 7. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС”, бр. 47/03 и 34/06). На основу спроведеног поступка и мишљења вештака геодетске и грађевинске струке, утврђено је да је земљиште обухваћено катастарским парцелама и деловима катастарских парцела ближе наведених у образложењу оспореног решења, укупне површине од 730 м² приведено намени, а изузети део којој припадају кат. парц. бр. ..., у површини од 183 м² и део кат. парц. ..., у површини од 981 м² није приведено намени ради које је изузето. Из наведених разлога тужени орган изводи закључак да је првостепени орган правилно поступио, када је на основу напред наведене одредбе закона одлучио као у диспозитиву свог решења. Тужени орган је свој став засновано на пресуди Управног суда У. бр. 6163/10 од 25.08.2010. године, према коме делимичан поништај решења о изузимању није могућ, осим изузетно, када је извршена парцелација на начин да свака парцела има свој број и јасне границе на терену.

Одредбом члана 86. став 7. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", број 47/03 и 34/06), прописано је да ће се на захтев ранијег сопственика, односно његовог законског наследника поништити правноснажно решење о изузимању градског грађевинског земљишта из његовог поседа, ако корисник градског грађевинског земљишта исто не приведе намени за коју је земљиште изузето, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Код оваквог чињеничног и правног стања ствари, према оцени Управног суда, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужилаца изјављену против првостепеног решења, с'обзиром да је у поступку код првостепеног органа без повреда правила поступка, правилно и потпуно утврђено чињенично стање, па је правилно примењено и материјално право када је одлучено као у диспозитиву првостепеног решења. Ово из разлога што су, у конкретном случају, испуњени услови за делимичан поништај решења број 463-184/79 од 25.09.1979. године о изузимању кп.бр. ... КО ... у делу од 183 м², који чини земљиште испод објекта (куће у ул. ... која је враћена ранијим власницима) и сада чини кп.бр. У осталом делу, и по оцени суда, нису испуњени услови за поништај решења о изузимању земљишта, јер су делови кп.бр. ... КО ..., који сада чине делови кп.бр. ..., ..., ..., ... и ... новог премера КО ... у површини од 730 м² изграђени, тако што су изведени тротоари, саобраћајнице и зелене површине. Наиме, на основу спроведеног поступка и посебно на основу мишљења вештака геодетске и грађевинске струке, утврђено је да је земљиште обухваћено катастарским парцелама и деловима катастарских парцела ближе наведених у образложењу оспореног решења у КО ..., укупне површине од 730 м² приведено намени, а изузети део којој припадају кат.парцела број ..., у површини од 183 м² и део кат.парцеле број ..., у површини од 981 м², није приведено намени ради које је изузето, те како само кат.парцела број ..., у површини од 183 м² КО ..., испуњава услове прописане напред цитираном одредбом наведеног закона иста је и враћена на коришћење власницима објекта који се на њој налази, овде тужиоцима.

Суд је ценио наводе истакнуте у тужби, па је нашао да су ти наводи неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. Ово због тога што је приликом парцелације која је извршена након изузимања катастарске

парцеле број ... КО ..., иста престала да постоји и да од њених делова са јасним границама сада егзистира само новоформирана парцела број ... у површини од 183 м², и део у површини од 1209 м² који је припојен парцели која сада носи број ... КО Неоснован је захтев који се наводи у тужби, а односи се на то да се решење о изузимању поништи и у односу на део раније изузете парцеле, која се сада налази у склопу новоформиране парцеле број ... КО ..., имајући у виду да је наведена парцела, укупне површине 3465 м² уписана у лист непокретности број ... КО ... и да иста представља градско грађевинско земљиште на коме је уписана јавна својина града Београда и изграђена улица ..., а што је утврђено у поступку пред првостепеним органом од стране напред наведених вештака. Суд је посебно ценио изјаву пуномоћника тужилаца дату на расправи која се односи на повреду Закона о општем управном поступку приликом доношења решења о експропријацији број 463-184/79-2 од 25.09.1979. године, па је нашао да су ти наводи без утицаја на другачије решавање ове управне ствари, с'обзиром да решење о изузимању није предмет оцене законитости у овом управном спору, а ради се о правноснажном и извршном решењу, па уколико пуномоћник тужилаца сматра да је исто незаконито, из разлога наведених на расправи, има могућност да путем одговарајућих правних средстава у управном поступку тражи поништај таквог акта, уколико су испуњени законом прописани услови за то. Дакле, тужбом оспорено решење је, према стању у списима предмета, засновано на потпуно и тачно утврђеном чињеничном стању на које је правилно примењена напред цитирана одредба наведеног закона, а у образложењу побијаног решења, јасно су наведене све чињенице које су у току поступка утврђене, као и релевантни прописи и разлози којима се руководио тужени орган приликом доношења решења.

Одлучујући о предлогу тужилаца да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд налази да није основан. Ово стога, што је оспорено решење правилно и на закону засновано, па нису испуњени услови за његов поништај, а тиме ни за могућност да овај суд, у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима, пресудом реши ову управну ствар, јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поништити, што у конкретној ситуацији није био случај.

Суд је ценио наводе из одговора на тужбу заинтересованог лица Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд, који су истакнути и у речи на јавној расправи од стране овлашћеног представника тог заинтересованог лица, да је жалбу на првостепено решење поднео само ДД, о којој жалби је тужени орган и одлучивао оспореним решењем, те да из разлога што остали, овде тужиоци нису подносили жалбу против првостепеног решења, нису активно легитимисани за подношење тужбе, па је нашао да су ти наводи и изјава заинтересованог лица неосновани. Ово због тога што у ситуацији, ако се ради о јединственом решењу, којим је више странака утврђена нека обавеза или ускраћено захтевом тражено право, па жалбу изјави само једна странка, против другостепеног решења којим је одбијена та жалба, управни спор могу покренути и оне странке које нису изјавиле жалбу. Дакле, активно је легитимисано у управном спору свако лице о чијем је праву решавано у управном поступку.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Имајући у виду успех тужилаца у овој управној ствари, суд је одбио њихов захтев за накнаду трошкова управног спора, и одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, на основу одредби члана 150. и 153. Закона о парничном поступку, чије се одредбе сходно

примењују на основу члана 74. Закона о управним споровима.

Разматрајући захтев заинтересованог лица Градске општине Раковица да му тужиоци накнаде трошкове овог управног спора, суд је имао у виду да је заинтересовано лице имало трошкове за састав одговора на тужбу у износу од 16500,00 динара и приступ на одржану усмену јавну расправу у износу од 18000,00 динара, сагласно Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12), на чију сходну примену упућује одредба члана 10., а у вези члана 53. став 2. Закона о правобранилаштву ("Службени гласник РС", бр. 55/14), па је на основу члана 151, 153. и 162. Закона о парничном поступку, на чију сходну примену упућује члан 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу III диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 29.06.2016. године, 20 У 1276/15

Записничар
Љубо Ергич, с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП